

Prejudiciālais jautājums

Vai brīvības veikt uzņēmējdarbību, nediskriminācijas un konkurences aizsardzības principi, kas paredzēti LESD 49. un nākamajos pantos, pieļauj tādus valsts tiesību aktus, kas neļauj farmaceitam, kurš ir ieguvis attiecīgu kvalifikāciju un ir reģistrēts atbilstošajā profesionālajā apvienībā, bet kurš nav teritoriālajā plānā iekļautas aptiekas īpašnieks, tam piederošajā aptiekā mazumtirdzniecībā izplatīt arī zāles, kuru saņemšanai ir nepieciešama tā sauktā "baltā recepte", proti, zāles, kuru izmaksas nesedz *Servizio Sanitario Nazionale*, bet pilnībā sedz to pircējs, un kuri šajā nozarē tādējādi ievieš arī aizliegumu tirgot atsevišķu kategoriju zāles un kvotu attiecībā uz to tirdzniecības vietu skaitu, kas var tikt izveidotas valsts teritorijā?

**Prasība, kas celta 2012. gada 3. aprīlī — Eiropas Komisija/
Eiropas Savienības Padome**

(Lieta C-165/12)

(2012/C 157/10)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — A. Bouquet un E. Paasivirta)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Padomes 2011. gada 16. decembra Lēmumu 19/2012/ES ⁽¹⁾ par to, lai Eiropas Savienības vārdā apstiprinātu Deklarāciju par to, ka zvejas kuģiem, kuri kuģo ar Venecuēlas Bolīvāra Republikas karogu, piešķir zvejas iespējas ES ūdeņos Francijas Gviānas piekrastes ekskluzīvajā ekonomiskajā zonā, jo tas ir pamatots ar LESD 218. panta 6. punkta b) apakšpunktu kopsakarā ar LESD 43. panta 3. punktu;

— atstāt spēkā atceltā lēmuma iedarbību līdz saprātīgā termiņā stājas spēkā no jauna ar pienācīgu juridisko pamatu, proti, LESD 218. panta 6. punkta a) apakšpunktu kopsakarā ar LESD 43. panta 2. punktu, pieņemtais lēmums vai, ja Parlaments nedod savu piekrišanu, līdz īsa saprātīga termiņa beigām pēc Parlamenta lēmuma nedot piekrišanu pieņemšanas, un

— piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija lūdz atcelt Padomes Lēmumu 19/2012/ES, atstājot spēkā tā iedarbību līdz ar Parlamenta piekrišanu tiek pieņemts jauns tiesību akts, tā kā izvēlētais juridiskais pamats būtiski atšķiras no Komisijas ierosinātā pamata, proti, LESD 218. panta 6. punkta a) apakšpunkta (saistībā ar LESD 43. pantu).

Komisija apgalvo, ka, rīkojoties šādi, Padome ir pieļāvusi kļūdu un ka saskaņā ar Komisijas priekšlikumu pirms attiecīgā tiesību akta pieņemšanas tai bija jāsaņem Parlamenta piekrišana.

Savas prasības pamatojumam Komisija norāda trīs pamatus: pirmais pamats, kuram ir trīs daļas, ir par, pirmkārt, LESD 218. panta 6. punkta a) apakšpunkta un 43. panta 2. punkta pārkāpumu, tā kā Padome kā apstrīdētā tiesību akta juridisko pamatu ir norādījusi LESD 218. panta 6. punkta b) apakšpunktu un 43. panta 3. punktu, un, otrkārt, LESD 296. panta otrās daļas pārkāpumu, tā kā Padome ir pretrunīgi pamatojusi savu juridiskā pamata izvēli.

Otrais pamats, kurš izriet no pirmā pamata, arī ir par LESD 218. panta 6. punkta a) apakšpunkta pārkāpumu, tā kā Padome nav ievērojusi Eiropas Parlamenta institucionālās prerogatīvas, nesāņemot tā piekrišanu, lai gan to prasa attiecīgais pants.

Trešais pamats ir par LES 17. panta un LESD 218. panta 6. punkta pārkāpumu, jo Padome ir sagrozījusi Komisijas priekšlikumu.

⁽¹⁾ OV 2002, L 6, 8. lpp.